

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/106/2015
Identifikačné číslo spisu: 3014200506
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3014200506.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeníka v právnej veci navrhovateľa K. E., bytom XXX XX N. V. XX, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, ul. 29 augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 09 .februára 2015, č. k. 15Sd/157/2014-22, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 09. Februára 2015, č. k. 15Sd/157/2014-22, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 09. februára 2015, č. k. 15Sd/157/2014-22 potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX 0 zo dňa 24. marca 2014, ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok z dôvodu, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia nie je invalidný, lebo miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nie je viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že posudkoví lekári pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne vo svojich posudkoch zo dňa 19. februára 2014, 26. mája 2014 a 10. júna 2014 zhodne ustálili, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je panhypopituitarizmus pri adenóme hypofýzy, ktorá bola zaradená do kapitoly IV., 7.1.a/ prílohy č. 4 zákona. Tomuto zdravotnému postihnutiu s ľahkým obmedzením výkonnosti organizmu zodpovedá miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 10 - 20%, pričom navrhovateľovi posudkový lekár určil hornú hranicu z možného rozpätia. Ani na základe navrhovateľom predložených lekárskeho nálezov nebolo dôvodné zvýšiť mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o ďalších 10% za závažnosť ostatných zdravotných postihnutí z psychiatrického vyšetrenia. Krajský súd si osvojil závery posudkových lekárov, že poškodenie zdravia u navrhovateľa neodôvodňuje invaliditu a preto rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľ vo včas podanom odvolaní tvrdil, že má nárok na invalidný dôchodok, keďže sa jeho zdravotný stav rapídne zhoršuje a preto zotrval na svojom návrhu o jeho priznaní.

Odporkyňa odvolanie navrhovateľa nepovažovala za dôvodné a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Zotrvala na tom zásadnom stanovisku, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p.a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok.

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok

Nárok na invalidný dôchodok je podmienený predovšetkým invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods.1 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až 8 zákona).

Navrhovateľ sa domáhal priznania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť nad 40%.

Podľa kapitoly IV, 7.1.a/ prílohy č. 4 zákona pri chorobách hypofýzy, panhypopituitarizmus dospelých, ktorá bola zaradená do kapitoly IV., 7.1.a/ prílohy č. 4 zákona ide o ľahké obmedzenie výkonnosti organizmu, ktorému zodpovedá miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 10 - 20% a navrhovateľovi posudkový lekár určil hornú hranicu z možného rozpätia t.j. 20 %.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyv dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, postupovali v súlade so zákonom. V posudkoch zohľadnili všetky zdravotné ťažkosti navrhovateľa a objektívne nálezy odborných lekárskeho vyšetrení. Zároveň poučili navrhovateľa o možných liečebných postupoch, medikamentózných resp. chirurgických, čo však navrhovateľ ani podľa naposledy doloženej prepúšťacej správy k odvolaniu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (vypracované zo dňa 27.marca 2015 Z., neurologická klinika LFUK a UNB), nebol ochotný zatiaľ akceptovať. Z prepúšťacej správy ďalej vyplýva, že navrhovateľ bol prepustený v stabilizovanom stave do ambulantnej starostlivosti.

Z uvedeného vyplýva, že u navrhovateľa v posudzovanom čase nešlo o trvalé ťažké postihnutie hypofýzy, ktoré by odôvodňovalo zaradenie jeho rozhodujúceho zdravotného postihnutia medzi iné (nad 40%) než dané hodnotenie.

Pokiaľ navrhovateľ namietal v odvolaní zhoršenie zdravotného stavu, túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

Je potrebné zdôrazniť, že pri preskúvaní rozhodnutia odporkyne je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase jeho vydania (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250i ods. 1 O.s.p), aj keď odporkyňa môže i v priebehu preskúvacieho konania rozhodnúť o neskoršom priznaní invalidného dôchodku; taká možnosť však nie je dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu v prípade predkladania novších a novších lekárskeho nálezov a dôvodom na zrušenie jej rozhodnutia, ktoré v čase jeho vydania na základe riadneho zistenia skutočného stavu zodpovedalo zákonu.

Novšie lekárske nálezy v takom prípade môžu byť podkladom pre prípadné zvýšenie invalidného dôchodku v správnom konaní, na základe novej žiadosti.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že posudkoví lekári vyhodnotili rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa v súlade s § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. a prílohou č. 4 zákona, a že určenie miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť odôvodnili logicky a presvedčivo, na základe dostupných lekárskeho nálezov.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, je v súlade so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.